

υγραζώματα, υγραίτις και μόνος; η δίοπι δὸτο A
μὴ τῆδ μη καιταρσθν δεῖ αφαιρεῖν τι; τῆτο
δὲ ὅταν ὑγρῆτις ἀλλοτρεῖα, λιὸ αφαιρεῖν δεῖ.
τὰ δικτηγὰ δὲ και δριμία και σφρυγὰ, τῶι
αὐτῶ, και τὸ ξεθρον μῆλλον τῆ υγρῶι· τὰ δὲ
καιταρσὰ, σμυαπουλαῶσις δεῖται μόνον.

ν Διὰ τί συμφέρει παρὸς τὰ δὸτῶ φλέ-
γματος νοσήματα, λαγνεία; η ὅτι τὸ σπέρ-
μα παρὸ πῶσις δὸτοκρῖσις, και φύσθ ὁμοιον
φλέγματι; ὡστε ἀναμερσῶ πολυ φλεγμα-
τῶδες ἀφελεῖ η στωοσία. να Πόπερον ὅ
ἔσφλω παρσφῆρειν ἀρχωμῶ βέλιπον η ὑπε-
ρρον; η ἀρχωμῶ, ὅπως μη παρσξηθενικῶτι
η φλεγμασί α ὅπιπῆη; η οὐδ ἀπρηαντέον
δύδης, η οὔτω παρσξῖσιον ἀναλαμβαῖειν
ρηη παρσῶτον τῶι ροζήμασι παρσῶτερε γδ,
και λιῶτερε, και διτικῶτερε· και ἐνδὲξα-
δται τῆω ἔσφλω ἐκ τούτου ράδῶν ὅταν ἀ-
δένει σώμα. οὐ γδ ἐν [τι] κοιλία δεῖ
παρσῆειν τὰ σῖτα παρσῶτον, διαχυθῆνωγ,
τε και θερμανθῆνωγ μῆ πόνου τῆω σώ-
ματι ταῦτα πέπονθε. νβ Διὰ τί δεῖ σπο-
πιῖν τὰ παρὸ τὸ ὕδρον σημεῖα, δσολαμ-
βῶνται τῆω οὔρησι, εἰ ἠδη πέπεπται, η μη
μῆλλον και συνεχῶς οὐρηῶται; η δίοπι ση-
μεῖον αὐθῶ τῶ πεπέφθαι, εἰαῖ η πυρῶν; τῆτο D
δὲ γίνεται μῆλλον διαλαμβαῖοσιον. η δὸτο τι
ἔνοπιον γίνεται ἄπαν μῆλλον ὑγρῶν χρώας ὀ-
λίγον η πολυῶν; ἐν αὐθῶ γδ τῶ πολυῶ ὑγρῶ,
τὰ χρώματα ἐνορσῶ) ἐν δὲ τῶ ὀλίγω, τὰ χρώ-
ματα ὅς και ὅπι τῆς ὀρσῶσις η ῥο ραῖιδαν,
και ὅπι τῆδ δακρυῶν τῆδ ὅπι τῆς βλεφαρῆ-
σι συνεχῶς αὐθῶ αὐθῶ αὐθῶ, γνε) πλεῖον
διασπῶμῶνον δὲ, δὲ χεται μῆλλον ὡστε κἄν η E
αὐτὸ τοῖουτον η δὲ δὲ τῆω πέψην, και φαίνε-
ται μῆλλον τῆς ἀνακλάσις γνοιῶνης, και
ἐνὸπρου ἔνοπιον δια τῆω διαίρησι.

νγ Διὰ τί οὐ δεῖ πυκνοῦ τῆω σάρκα
παρὸς ὑγρῶν, ἀλλ ἀραγοῦ; ὡςπερ γδ πό-
λις ὑγρῶν και τόπος εὐπνοῖς, (δὸτο και η δῶ-
λασα ὑγρῶν) οὔτω και σώμα τὸ εὐπνοῖω, μῆλλον ὑγρῶν. δεῖ γδ η μη ἔσφαρχειν μη-
δὲν παρὸπῶμα, η τούτου ὡς τάχιστα ἀπαλλάττειται· και αἰε οὕτως ἔχειν τὸ σώμα,
ὡστε λαμβαῖον, δύδης [ποι] ἐκκρῖνειν τῆω παρὸπῶσι, και ἔη ἐν κινήσει και μη ἄ-
ρεμῆιν. τὸ μῆ γδ μῆσον, σῆπει, ὡςπερ ὕδωρ τὸ μη κινούμῶνον· σῆπῶμῶνον δὲ, νοσο-
πιεῖ· τὸ δὲ ἐκκρῖνόμενον, παρὸ τῶ διαφθαρῆσαι χωρῖζεται. τῆτο οὐκ πυκνοῦμῶνης μῆδ
τῆς σερκῶς, οὐ γνεται· (ὡςπερ γδ ἐμπερῶπιονται οἱ πῶροι) ἀραγοῦμῶνης δὲ, συμβῶνται.
δὸτο και οὐ δεῖ ἐν τῶ ἡλίω γυμῶν βαδίζειν· (συνίσταται γδ ἡ σῆρξ, και κομῶ η δσποσαρκοῦται,
και ὑγρῶ πῶνον τὸ σώμα γνεται, τὸ μῆ γδ ἐν τῶς, διαμῆρει· τὸ δὲ ὅπιπῶλης, ἀπαλλάττειται.

quo in genere ea collocamus, quæ citant
vrinam : horum enim vñ infita calefactiē-
di, breui extenuatur. Odor quoque nul-
lam corpulentiam gerit: nam & ea, quæ o-
dorem plenissimè reddunt, velut allia, ca-
liditate sua mouent vrinam, sed potius
vim obtinent tabefaciendi. Semina verò
odorata calida esse, certum est. 50 Cur
impuris, rarisque vlcetibus, ficcis, acri-
bus, acerbisque medicamentis vtendum
sit, puris verò, & senescentibus humida
tantùm imponantur? An quòd impuris
detrahendum aliquid est, quo non nisi
humor est alienus, qui adimi debet. Ge-
nus autem medicamenti, quòd mordax, a-
cre, acerbùmque est, id efficere potest, &
ficcum magis, quàm humidum. At quæ
pura sunt, cicatricem tantùm desiderant.

51 Cur morbis, qui contrahuntur à pi-
tuita, libido immòdica proficit? An quòd
semen genitale excrementi cuiusdam
detractio est, ideo naturam præ se
fert pituitæ. Quòd igitur multum pitui-
tæ concubitus detrahit, iuuare idcirco
potest. 52 Vtrum ergo inter initia mali,
cibum afferre melius sit, an post? An inter
initia, ne iam penitus debilitato febris oc-
curset. Igitur vel extenuandum protinus
est, vel ita alendum. Sorbitionibus primò
recreandum: hæc nanque mitiores,
leniores, colliquabilioreisque sunt, & ali-
mētum hinc capere infirmum corpus ex-
peditum potest. Nihil enim cibum in ven-
triculo resoluit, perferuerque antè opor-
tet: quod non nisi labore cubantis fieri
potest.

53 Cur intuentum vrinam, an con-
cocta sit necne, profluvio intercepto
mingendi potius, quam perpetuo? An
quòd signum concoctionis vrina exhi-
bet rufa, quòd quidem melius interce-
pto profluvio deprehenditur. Genus e-
nim quòdque humoris suum colorem
plenius ostendit, cum exiguum est, quàm
cum multum, nam in multo figura, in e-
xiguo colores conspectiores sensui ob-
uiant: quòd etiam in rore, sanguine lacry-
mæque palpebris adherente patet.

μῆλλον ὑγρῶν. δεῖ γδ η μη ἔσφαρχειν μη-
δὲν παρὸπῶμα, η τούτου ὡς τάχιστα ἀπαλλάττειται· και αἰε οὕτως ἔχειν τὸ σώμα,
ὡστε λαμβαῖον, δύδης [ποι] ἐκκρῖνειν τῆω παρὸπῶσι, και ἔη ἐν κινήσει και μη ἄ-
ρεμῆιν. τὸ μῆ γδ μῆσον, σῆπει, ὡςπερ ὕδωρ τὸ μη κινούμῶνον· σῆπῶμῶνον δὲ, νοσο-
πιεῖ· τὸ δὲ ἐκκρῖνόμενον, παρὸ τῶ διαφθαρῆσαι χωρῖζεται. τῆτο οὐκ πυκνοῦμῶνης μῆδ
τῆς σερκῶς, οὐ γνεται· (ὡςπερ γδ ἐμπερῶπιονται οἱ πῶροι) ἀραγοῦμῶνης δὲ, συμβῶνται.
δὸτο και οὐ δεῖ ἐν τῶ ἡλίω γυμῶν βαδίζειν· (συνίσταται γδ ἡ σῆρξ, και κομῶ η δσποσαρκοῦται,
και ὑγρῶ πῶνον τὸ σώμα γνεται, τὸ μῆ γδ ἐν τῶς, διαμῆρει· τὸ δὲ ὅπιπῶλης, ἀπαλλάττειται.